

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ
ΓΕΝΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1.

Όταν ήταν ύπατοι ο Μάρκος Τύλλιος Κικέρωνας και ο Γάιος Αντώνιος, ο Λεύκιος Σέργιος Κατιλίνας άνδρας αριστοκρατικής καταγωγής αλλά πολύ διεστραμμένου χαρακτήρα συνωμότησε εναντίον της πολιτείας. Αυτόν ακολούθησαν κάποιοι επιφανείς αλλά αχρείοι άνδρες. Ο Κατιλίνας από τον Κικέρωνα διώχτηκε από την πόλη. Οι σύντροφοί του πιάστηκαν και στραγγαλίστηκαν στη φυλακή.

Ενεργώντας κάτω από την επιρροή αυτών πολλοί, όχι μόνο φαύλοι, αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει θα έλεγαν πως αυτό έγινε σκληρά και τυραννικά. Τώρα καταλαβαίνω, αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μάνλιου, όπου κατευθύνεται, ότι κανείς δεν θα είναι τόσο ανόητος, που (ώστε) να μη βλέπει πως έγινε συνωμοσία, κανείς τόσο αχρείος που (ώστε) να μη το ομολογήσει.

B1.

1. → β
2. → α
3. → β
4. → γ
5. → γ

B2.

Ρεαλιστής: **rem**
Σοσιαλισμός: **sociis**
Στραγγαλίζω: **stragulati sunt**
Φίρμα: **confirmaverunt**
Ρήγας: **regie**

Γ1.

Nobilissima genera
Clariores- clarissimi
Cuiusdam
Viros
Urbium
Carcer
Spe
Sententiam
Multum- plus- plurimum
Earum

Coniuratio

Γ2α.

Pervenerit: pervenire

videat: videre

fateatur: fateri

Γ2β.

Coniurem

Consequuntur

Expellebas

Deprehendendi

Aluissems

Nascituram

Dic

Intellectu

Esse

Δ1α.

ingenii: είναι γενική της ιδιότητας στο vir

ex urbe: είναι επιρρηματικός εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο expulit

eius: είναι ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός ως γενική κτητική στο Socii

non credendo: είναι αφαιρετική γερουνδίου ως αφαιρετική του τρόπου στο confirmaverunt

factum esse: είναι ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο dicerent

Δ1β.

qui non fateatur (coniurationem esse factam): Δευτερεύουσα επιρρηματική αναφορική συμπερασματική πρόταση.

Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του αποτελέσματος στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το intellego με όρο αναφοράς το neminem

Εκφέρεται με υποτακτική, διότι το συμπέρασμα στη λατινική είναι μία υποκειμενική κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική χρόνου ενεστώτα (fateatur), διότι εξαρτάται από το ρήμα της κύριας πρότασης (intellego) που είναι αρκτικού χρόνου (ενεστώτας) και, επομένως, αναφέρεται στο παρόν. Υπάρχει ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων, διότι το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση).

Δ2α.

Antonius, alter consul, Catilinam ipsum cum exercitu suo, proelio victum, interfecit.

Δ2β.

«**Marco Tullio Cicerōne et Gaio Antōnio consulibus**»: Νόθη ή ιδιόμορφη αφαιρετική απόλυτη χρονική μετοχή.

Ανάλυση: Cum Marcus Tullius Cicero et Gaius Antonius consules essent.

Επιμέλεια απαντήσεων:

Μπέκου Νατάσα

Σκυριανού Μαίρη

Φιλόλογοι

Φροντιστήριο Μ.Ε «ΕΠΙΛΟΓΗ» - Καλαμάτα

<http://www.epil.gr>